

ה"ת 50292/03/19 - מדינת ישראל נגד מרדכי פרץ, גומעה אבו עזא

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 50292-03-19 ישראל נ' פרץ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט חיים פס מבקשת
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אלי מיימוני ודוד ז'נבה
והחוקרת חן אפרים
נגד
משיבים
1. מרדכי פרץ
2. גומעה אבו עזא ע"י ב"כ עו"ד איאד אלעטאונה

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה) להחזרת תפוס, טרקטורון מתוצרת הונדה (להלן: "התפוס" או "הטרקטורון") אשר נתפס על ידי המבקשת ביום 2.12.18.

2. בבקשתה עתרה המבקשת כי בית המשפט יורה למי מהמשיבים יוחזר התפוס ובאילו תנאים וזאת לנוכח העובדה כי שני המשיבים טוענים לבעלות על התפוס.

המבקשת לא מתנגדת להשיב את התפוס אולם השאירה את שאלת המשיב לו יוחזר התפוס להכרעתו של בית המשפט.

3. מהבקשה עולה כי ביום 15.1.18 הוגשה תלונה ע"י משיב 1 כי כלבו הורעל בחצר ביתו ונגנב לו טרקטורון מסוג הונדה בעל מספר רישוי 90-943-75.

ביום 2.12.18, בעקבות מידע מודיעיני שהתקבל לתיק, לפיו עולה לכאורה כי המשיב 2 מחזיק בטרקטורון בוצע חיפוש במתחם ביתו של משיב 2. בחיפוש נתפס טרקטורון בעל מספר רישוי 97-647-74 אשר עונה לתיאור שמסר משיב 1.

4. ביום 6.5.19 התקיים דיון בפני במעמד הצדדים במסגרתו הוגש תיק החקירה לעיוני.

5. עיון בתיק החקירה מעלה כי כאמור ביום 2.12.18 עוכב המשיב 2 לחקירה וזאת לאחר שנתפס בשטח ביתו הטרקטורון. מדו"ח הפעולה שנערך ביום 2.12.19 על ידי רס"ר מור סבג אשר עיכב את המשיב 2 בשטח ביתו הרי שזה מסר כי אין לו רישיונות של הטרקטורון.

בחקירתו במשטרה מאותו היום טען המשיב 2 כי קנה את הטרקטורון מחברו, סלים אבו גרדוד, לפי שנתיים-שלוש ולא ביצעו העברת בעלות כי הטרקטורון היה "יד ראשונה" והוא לא רצה כי תירשם 'יד נוספת'. עוד טוען המשיב 2 בחקירתו כי לא נרשם בינו לבין חברו סלים כל זיכרון דברים:

ש: רכב יש בבעלותך? ת: כן טיוטה קורולה וטרקטורון שלא על השם שלי אלא על השם של חבר שלי כי הוא יד ראשונה בגלל ככה אל העברתי אותו שישאר יד ראשונה ש: הטרקטורון איזה סוג? ת: הונדה 2013 ש: איזה צבע לטרקטורון? ת: החלפתי הוא התהפך, עכשיו הצבע שלו שמן זית, היה בצבע אדום. ש: מתי קנית את הטרקטורון? ת: אם אני לא טועה 2-3 שנים. ש: בכמה כסף קנית את הטרקטורון? ת: 33 אלף ₪. ש: על שם מי הטרקטורון? ת: סלים אבו גרדוד. ש: מה הטלפון של סלים? ת: אין לי את המספר שלו. ש: עשית זיכרון דברים בינך לבין סלים? ת: לא עשינו כי אנחנו מכירים, ואני רק משתמש בטרקטורון רק עם הכבשים ש: האם סלים הראה לך רישיון של הטרקטורון שהוא על שמו? ת: כן הניירות שלו אצלי בבית, ויש לי מספר צהוב והכל אצלי בבית. ש: האם הבאת לשוטרים היום את המסמכים של הטרקטורון? ת: לא מצאתי אותם, אבל זה צריך להיות אלי בבית או בבית של אימא שלי. (ההדגשות כאן ובכל המסמך שלי; ח.פ.).

יש לציין כי המשטרה חקרה גם את חאלד סראחין אשר אוזכר יחד עם המשיב 2 בדיעה המודיעינית אולם לא עלו כל נותנים חדשים.

ביום 6.2.19 נחקר המשיב 2 פעם נוספת וחזר על עיקרי גרסתו. כאשר עומת עם חוות דעתו של מומחה המז"פ ביחס לעובדה כי הטרקטורון מזויף הכחיש וטען כי הטרקטורון מצוי ברשותו מאז שרכש אותו והיה ברשותו לכאורה גם עובר להגשת התלונה על ידי המשיב 1.

6. בתיק החקירה מצויה כאמור חוות דעתו של מומחה המז"פ מיום 30.1.19, רס"ב טלקר ישראל. ממצאי חוות הדעת מעלים כי הטרקטורון הינו מתוצרת "הונדה", בצבע ירוק וללא לוחית רישוי.

עוד עולה כי מספר השלדה, **1HFTE3307D4801332**, הטבוע אינו מקורי ולאחר טיפול כימי לא הצליח מומחה המז"פ לחשוף את מספר השלדה המקורי.

באשר למספר המנוע, 8129092, קבע המומחה כי מספר הטבעה זו אינה מקורית ולאחר טיפול כימי הצליח לחשוף את המספר המנוע המקורי 8132315.

לפי מאגר הנתונים מספר המנוע המקורי, כפי שנחשף, משויך לטרקטורון בעל מספר רישוי 90-943-75 השייך למרדכי פרץ אשר הינו משיב 1.

7. ביום 19.5.19 ביקש בית המשפט את התייחסות המבקשת באשר למהלכים אשר ביצעה בכדי לגבות עדות מסלים אבו גרדוד, בעלי התפוס המקורי כעולה מטענת משיב 2 ומעאטף אלהוואשלה, בעלי התפוס המקורי כעולה מטענת משיב 1.

ביום 30.5.19 הגישה המבקשת את תגובתה ובה ציינה כי בתאריך 29.5.19 נחקר סלים אבו גרדוד, ומדבריו עולה כי אכן מכר טרקטורון בעל מספר רישוי 9764174 בתאריך 17.2.15 והעביר אותו לידי משיב 2 ביום 18.2.15.

עוד עולה כי, הוא מכר טרקטורון מדגם הונדה 680, בצבע אדום. באשר לתמונות אשר הציג בפניו החוקר של הטרקטורון התפוס טען כי אין זה הטרקטורון אשר מכר למשיב 2.

העתק החקירה הועבר לעיוני על ידי נציג המבקשת.

ש: אני מציג בפניך תמונות צבעוניות של הטרקטורון שנתפס אצל גומעה והינו מזויף, האם אתה מזהה אותו?

ת: כל הונדות 680 הם נראים אותו דבר, אבל אני אומר לך שזה לא הצבע שאני מכר לו, אני מכרתי לו אדום וככה גם כתוב ברישיון (הערת החוקר: אכן ברישיון רכב שבתוקף מופיע כי הטרקטורון בצבע אדום). הטרקטורון הזה אני קניתי מחברה והוא היה חדש ביבוא אישי.

ש: לפי התמונות, האם זה הטרקטורון שלך?

ת: זה לא הצבע של הטרקטורון שאני מכרתי לו, גם הפלסטיקים הם ירוקים ולא אדומים פה, הדגם הוא זהה לכל הטרקטורונים מאותו הדגם.

ש: אתה זוכר מתי מכרת לו את הטרקטורון?

ת: מזמן, מעל שלוש שנים, אני אחפש אם נשאר לי זיכרון דברים.

ש: האם מאז שמכרת את הטרקטורון ראיתי אותו?

ת: לא.

ש: תראה, עובדה שהטרקטורון שנתפס-הוא מזויף, ולדברי גומעה, הוא קנה אותו במצב כזה, מה תגובתך?

ת: הוא לא קנה אותי ממני ככה, אני מכרתי לו טרקטורון אדום והוא היה לא מזויף ומה שאתה הראית לי, זה טרקטורון דומה למה שאני מכרתי לו, וזה לא הצבע, אני אומר לך שזה לא הטרקטורון שאני מכרתי לו.

ש: אתה בטוח שזה לא הטרקטורון שאתה מכרת לו? אולי הוא פשוט צבע אותו לירוק?

ת: לא, זה מה שאני מכרתי לו, זה לא הצבע שלו ורואים פה שצבע הירוק הוא נראה צבע מקורי,

תראה גם הפלסטיקים הם בצבע ירוק ולא אדום כמו שהיה לי.

הדין מיום 6.5.19:

8. ב"כ המבקשת טען כי התפוס נבדק על ידי חוקר מז"פ אשר מצא כי מספר השלדה אשר נמצא על התפוס אינו מקורי וכך גם מספר המנוע אינו מקורי. חוקר המז"פ ביצע הטבעה מיוחדת וחשף את מספר המנוע המקורי אשר תואם לרישיונות שהציג המשיב 1.

9. משיב 1 טוען לבעלות על התפוס ומוסיף כי ביום 15.1.18 הורעל כלבו וכי שם לב כי המחסן פתוח וראה כי הטרקטורון נגנב באותו הזמן הזמין משטרה והגיש תלונה.

לאחר כשנה עודכן כי יש מידע חדש על הטרקטורון ומסר בשנית את סימני הזיהוי אשר כללו מספר רישיון, מספר מנוע, וסימן על תיקון שביצע במערכת החשמל.

10. ב"כ המשיב 2 טוען אף הוא לבעלות בתפוס ומציין כי מדובר בטרקטורון אשר יובא באופן אישי וכי קיים למשיב 2 זיכרון דברים עם הבעלים אשר הינו קרוב משפחתו של משיב 2. לדבריו יוכל להביאו לדין בבית המשפט.

עוד טוען ב"כ המשיב 2 כי הטרקטורון נלקח מביתו של משיב 2 לפני מספר חודשים וכי כשבועיים עובר לדין הוא שוחרר והוחזר למשיב 2 וזאת לאחר שבוצעו בדיקות מול המשטרה.

דין והכרעה:

11. סעיף 32 (א) לפקודה הינו המקור הנורמטיבי לתפיסת חפצים על ידי המשטרה אשר זו לשונו:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

לאחר התפיסה על ידי המשטרה מעניק החוק לידי בית המשפט את הסמכות כיצד לנהוג בחפץ התפוס האם להחזירו לתובע בעלות החפץ או לנהוג בו בצורה אחרת וזאת לפי סעיף 34 לפקודה אשר זו לשונו:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית

המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

12. בית המשפט העליון קבע לא פעם כי הקביעה בדבר חפצים תפוסים הניתנת במסגרת סעיפים 34 או 36 לפסד"פ, אינה הכרעה שיפוטית בעלת אופי פלילי. בית המשפט גם הדגיש כי מדובר בהכרעה בעלת אופי זמני בדבר זכויות בנכס התפוס ואת האפשרות המוענקת לאדם התובע זכות בנכס לתבוע את זכותו בהליך אזרחי.

לעניין זה ראו ע"פ 426/87 שוקרי נ' מדינת ישראל, פד"י מב(1) 732:

"... ההכרעה מה יעשה בחפץ שנתפס עשויה אמנם להיות תוצאת לוואי של הדיון הפלילי, אך לא דווקא על פי שיקולים פליליים, וגם הצו עצמו אין בו אופי עונשי או פלילי.

גם אמות המידה לבירור כל אחד מנושאים אלה שונות הן, וכך גם כמות הראיות, כאשר למתן צו מה יעשה בחפץ התפוס או למי הוא ימסר, אם בכלל, די במבחן ההסתברות כנדרש בהליך אזרחי. נמצא כי המחוקק הקנה לבית המשפט, כנראה משיקולי יעילות, סמכות להורות במסגרת ההליך הפלילי או מיד לאחריו, בנושא שמבחינה מהותית וגם דיונית שונה הוא מההליך הפלילי גופו, כאשר ההכרעה והתוצאה בעניין האחד לא בהכרח מכריעות לגבי השיקולים בעניין השני..."

בהמשך הדברים, מצטט בית המשפט מע"פ 506/82 שלמה גלזאן נ' מדינת ישראל פ"ד לז(1) 409, ומדגיש כי מדובר בהכרעה זמנית וכי צד שלא קיבל לידי את התפוס מידי המשטרה לא איבד את זכותו הקניינית בתפוס:

"... שצו כזה מהווה הכרעה זמנית גרידא. יחד עם זאת, יש בה כדי להעביר את נטל הראיה על מי שטוען כי החפץ אינו מגיע לאדם לו נמסר בתוקף הצו. לשון אחרת, הצו בעניינינו אינו גורר אחריו אובדן זכותו של המערער..."

בבש"פ 2671/01 סיני נ' ז'אן מילרה, עמד בית המשפט העליון על המבחן והתשתית הראייתית הנדרשים לקבלת הכרעה בדבר זכויות בחפץ התפוס:

"האפשרות המוענקת לאדם התובע זכות בחפץ לפתוח בהליך אזרחי רגיל לשם החזרת הנכס אליו, מחזקת את האופי המנהלי והזמני של הצו. אני גורס כי טיבו זה של הצו משליך במישרין על כמות הראיות הדרושה לשם הכרעה במסגרת סעיפים 34 ו-36 לפסד"פ. מאחר והחלטה של בית המשפט אינה מכריעה את שאלת הזכויות המהותיות בחפץ, ומאחר שאפשר להשיג עליה בהליך אזרחי רגיל, הרי אפשר להכיל לגביה בשינויים המחויבים, את העקרונות של המשפט המנהלי בדבר כמות הראיות הדרושה בהחלטות של רשויות המנהל... בלי לקבוע מסמרות, הייתי מאמץ בסוגיה הנידונה את

העיקרון כי לצורך ההכרעה בדבר מסירת החפץ די בראיה לכאורה לטוען לזכות זכאי להחזקתו".

13. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי בשלב זה יש למסור את התפוס לידי המשיב 1. לטעמי, התשתית הראייתית שהוצגה מצביעה, ברמה הנדרשת להליך מסוג זה, כי יש מקום להשיב למשיב 1 את התפוס וזאת בכפוף לתנאים שאקבע להלן.

14. עיון בחקירותיו של המשיב 2, מעלות כי קיימת סתירה בין דבריו בחקירה לדברים שמסר על ידי בא כוחו בבית המשפט.

בחקירתו במשטרה, לא מסר המשיב 2 כל מסמך רשמי המבסס את טענתו כי רכש את הטרקטורון מסלים אבו גרדוד אשר הינו חברו ומסר גם כי לא עשה זיכרון דברים עקב כך כי רצה שהטרקטורון יישאר כ"יד ראשונה", והנה בדיון שנערך בפניי, הציג המשיב 2 זיכרון דברים שנערך לכאורה ביום 17.2.15 בינו לבין אותו אבו גרדוד, דבר המעלה תמיהה לגבי כשרותו של המסמך. כאמור לעיל אותו אבו גרדוד נחקר ביום 29.5.19 ואישר לכאורה את דבר המכירה אולם מסר כי הטרקטורון אותו מכר למשיב 2 שונה במאפייניו מהטרקטורון התפוס.

גם העובדה כי בחקירתו במשטרה טען המשיב 2 כי אין לו את מספר הטלפון של אותו אבו גרדוד מעלה תמיהה, בלשון המעטה. מדובר לכאורה בחבר טוב של המשיב 2, ולדברי בא כוחו בדיון מיום 6.5.19, אף בקרוב משפחתו, אשר חברותם כה אמיצה עד אשר המשיב 2 סומך עליו ואינו מבצע העברת בעלות בטרקטורון לאחר ששילם לטענתו 33,000 ₪ והנה באורח פלא המשיב 2 אינו יכול לספק אף לא את מספר הטלפון של אותו 'חבר'. גם העובדה כי המשיב לא טרח להביא עמו לדיון את אותו אבו גרדוד, מעלה שאלה ביחס ל"בעלותו המקורית" של אותו אבו גרדוד בתפוס.

15. אשר למשיב 1 - ניתן לראות כי התנהלותו לאורך הדרך מחזקת את זיקתו לתפוס וזאת לאור כך כי מיד לאחר קרות האירוע הגיש תלונה אודות הריגת הכלב וביצע הגניבה ובנוסף הציג רישיון רכב התואם את מספר המנוע אשר תואם לממצאי החקירה של חוקר המז"פ זאת ועוד מסר מאפיינים ייחודיים אשר תואמים את מאפייני הטרקטורון התפוס, כפי שעולה מההודעה שמסר המשיב 1 במשטרה:

"ש: מה המצב של הידית של הבלם?

ת: הכל עובד.

ש: צופר של הטרקטורון עובד?

ת: הוא לא עובד, אך לפני שנה וחצי התהפכתי עם הטרקטורון, ונגרם לו נזק לצופר ופלסטיקה, והחלפתי פלסטיק מאדום לירוק, ואת הצופר הורדתי בכלל כי הוא לא היה עובד.

ש: מה המצב נורה של הדלק?

ת: מהבהב כל הזמן זה הבעיה של טרקטורני הונדה."

סימני זיהוי אלו, דומים לסימנים שנמסרו על ידי המשיב 2 עובדה המחזקת את זיקתו של המשיב 1 לתפוס.

16. כאמור, המשיב 1 הציג רישיון רכב וכן טופס אישור שינוי בעלות רכב, כאשר מספר השלדה אינו תואם את מספר השלדה הטבוע על הטרקטור, אולם מחוות דעתו של מומחה המז"פ, עולה כי מספר השלדה זויף. כמו כן, כאמור לעיל, מספר המנוע שזויף ומומחה המז"פ הצליח לשחזרו, תואם לרישיון אותו מחזיק המשיב 1.

גם המשיב 2 הציג לכאורה רישיון רכב, אולם, כידוע, רישום בעלות ברישיון רכב מהווה רישום הצהרתי בלבד ואין הוא מקים ראיה או חזקה בשאלת בעלות על הרכב (ראו ע"פ 6687/93 ג'ומעי איסמעיל מוסא נ' מדינת ישראל).

17. לאור טיעוני הצדדים ולאחר שעיינתי בתיק החקירה ובמסמכים המצורפים הגעתי לכלל מסקנה כי יש למסור את התפוס בשלמותו לידי משיב 1. לטעמי, התשתית הראייתית שהוצגה על ידי המשיב 1 מתיישבת עם הרמה הראייתית המתאימה לשלב זה של ההליכים, היינו ראיה מנהלית ברמה של ראיות לכאורה, וזאת בניגוד לתשתית הראייתית שהוצגה על ידי המשיב 2 וזאת לרבות חוות דעתו של חוקר המז"פ.

יובהר, כי אין בהחלטתי זו כדי להוות הכרעה בשאלת הבעלות בתפוס ולצדדים שמורה הזכות לפתוח בהליך אזרחי מתאים לצורך הכרעה בסוגיה זו.

18. לאור האמור, אני מורה על החזרת התפוס לידי המשיב 1, בכפוף לתנאים הבאים:

א. איסור דיספוזיציה בתפוס;

ב. חתימה על התחייבות עצמית בסך 30,000 ₪;

המבקשת תחזיר התפוס לידי המשיב 1 עם הצגת אישור על מילוי התנאים דלעיל.

עמוד 7

תוקפם של התנאים הוא למשך 180 יום מהיום.

כאמור לעיל, כל אחד מהצדדים רשאי בתוך התקופה של 180 הימים, לפעול בעניין קביעת הבעלות בתפוס כפי שיראה לנכון.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, בהעדר
הצדדים.